

sattunud. Aga 11nes käsk peab ikka siis olema, kui kümme käsku mitte hoolega peetud ei saa. Selle seletuseks tahtsin ja tahan näituseks sõnade teel ühe seesuguse tõeSte sündinud teo jutustada.

11 aastat tagasi, oli üks noormees, teda B. linnas kadetti-kooli vastuvõetud oli. Ta oli aga oma vanematest nii ära ellitatud, et säälsel sõõgiga rahul ei olnud. Mis nüüd teha? Kadettidel ei olnud aga mitte luba, ei trahterisse ega mõderaste majasse minna. Kange himu kihutusel, paremat toitu saada, (sest raha oli temal,) lippas ta salaja lähema trahterisse ja võttis seal raha eest, mis süda suutis. Kui ta nüüd kõhu täis oli sõõnud ja ka mõne lonksu joodavad wiina peale joonud ja kõik äramakõnud oli, siis katsus ruttu minekut teha.

Aga võtku segadust! Kui trahterist wälja wilpsas, nägi ta kohkudes oma ülemat eemalt wastu tulewat. — Mis nüüd teha? Sest see oli teda juba näinud, kust ta wälja tuli. — Nüüd pidi 11nes käsk teda aitama.

Üks sirge isand, kes mõni kaupmees ehk muud midagi wõis olla, sest et ta sõamehe ülikonda ei kannud, käis temaga sedasama teed edasi. Sedamaid astus noor kadett tema juurde ja palus luba, tema käetõrwas edasi minna. Mõeras isand naeris ja lubas, ja nõnda läksivad nemad nüüd kui isa ja poeg, kuni ülem wastu tuli ja mõderast sõamehe wiisil kätt kübera külge pannes, waga alandlikult teretas, ja noor kadett tegi sedasama pääliku wastu.

Noormees oli mõderale oma asja peajal ära rääkinud, millepärast temal tarmes olnud mõderaga käetõrwas käia. Sest kui ülem teda trahterist wälja tulewat näeb, siis piaks ta 24 tundi wangiis istuma. Et mõeras isand teda oma seltsi wõtnud, olla ta selle eest südamest tänulik.

Teisel päewal, kui kadettid jälle oma wiisi järele hommiku kõõku tulnud, sai 11ma käsutundja teiste hulgast wälja, ülema ette kutsutud ja küsitud, kes see mõeras isand olnud, kes eila temaga käsitse uulitsa peal käinud?